

fælde, har man ment at burde foreslaa Raadets Beføjelse til Erstatningens Nedsættelse indskrænket til de Tilfælde, hvor Hustruen ikke de 3 sidste Aar har gjort Retskravet gældende overfor Manden.

Ændringerne i Punkterne b) og c) tilsigter fuldt ud at ligestille de udenfor Ægteskab fødte Børn med de indenfor Ægteskab fødte Børn i Henseende til Adgangen til Erstatning, uanset om Fødselen er sket før eller efter Ulykkestilfældets Indtræden.

Med Hensyn til den foreslaaede nye Bestemmelse i næstsidste Stykke bemærkes følgende:

Efter hidtil gældende Lov, hvor saavel Døds- som Invaliditetserstatning er fastsat som et Kapitalbeløb een Gang for alle, har Praksis været den, at Enken i de Tilfælde, hvor Manden har faaet udbetalt en Invaliditetserstatning og derefter er død som Følge af Ulykkestilfældet — for saa vidt Sagen overhovedet kunde tages op til Behandling — har faaet tilkendt Forskellen mellem Invaliditets- og Dødsrerstatningen.

Da man nu gaar over til Rentestystemet for Invaliditetserstatningers Vedkommende, men bibeholder Kapitalerstatningssystemet for saa vidt angaar Dødstilfælde, maa der fastsættes særlige Regler til Afgørelse af, hvor meget Enken skal have udbetalt, saafremt der er fastsat Invaliditetsrente til Manden, eller denne Rente er blevet afløst med et Kapitalbeløb.

Da Invaliditetsrenten (Kapitalbeløbet) er beregnet paa at være tilstrækkelig til Forsørgelse af hele Familien, og da Erstatningen for fuldstændig Invaliditet — saavel efter Ulykkesforsikringsloven som efter nærværende Forslag — udgør omtrent det dobbelte af, hvad Dødsrerstatning andrager, findes det rimeligt, at der i Erstatningen til Enken kun fradrages Halvdelen af, hvad der maatte være udbetalt til Manden i Invaliditetserstatning. Da selv denne Fradragsregel i Tilfælde, hvor det drejer sig om en stor Invaliditet gennem en længere Aarrække, kan føre til ubillige Resultater, har man anset det for rigtigt, at Arbejderforsikrings-Raadet i saadanne Tilfælde faar en Bemyndigelse til at fradrage et mindre Beløb end foran fastsat. Beløbet, som Enken faar udbetalt, maa dog aldrig overstige Livrenteværdien af 20 pCt. af den Aarsløn, der er lagt til Grund ved Beregningen, det vil sige Værdien af en Rente af den Størrelse, der normalt ydes til Enker i Lande, hvor man har rent Rentestystem.

Til § 41.

Svarer til Ulykkesforsikringslovens § 37.

Til § 42.

Svarer til Ulykkesforsikringslovens § 38, dog at man har udeladt den i Loven fastsatte Betingelse for Begraveshjælpens Udbetaling, at Begravelsen finder Sted her i Landet.

Ændringen skyldes et Hensyn til Skibsfarten, idet herefter den enkelte Reder i Henhold til Søloven paahvilende Forpligtelse til i visse Tilfælde at bekoste den omkomnes Begravelse vil blive forsikret hos Forbundet, for saa vidt angaar det i Ulykkesforsikringsloven nævnte Beløb. For de øvrige Erhverv vil Ændringen næppe betyde noget.

Til § 43.

Svarer til Ulykkesforsikringslovens § 39, dog at man foreslaar den hidtil for Invaliditetstilfælde gældende Frist for Optagelse af Sagen udvidet til ogsaa at gælde for Dødstilfælde. De Forhold, der betinger Erstatning i Dødstilfælde, vil nemlig være vanskelige at faa oplyst senere, da de knytter sig til Tiden før Ulykkestilfældets Indtræden.